

Bilag 2

FORENINGEN AF REGISTREREDE REVISORER

Dansk Revisorforening

Vordingborg, den 16. marts 1982

Til ministeren for skatter og afgifter

Mogens Lykketoft

samt

Skatte- og afgiftsudvalget

Christiansborg, 1218 København K

*Ad L 117 vedrørende ændring af forskellige skattelove
(Skattemæssig ligestilling af ægtefæller)**1. Indledning*

Ovennævnte lovforslag griber på en lang række punkter afgørende ind i fremtidig selvangivelse af skattepligtig indkomst og formue for ægtefæller, hvorfor Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR) gerne vil knytte nogle kommentarer til lovforslaget.

Med udgangspunkt i bemærkningerne til lovforslaget må det indledningsvis beklages, at man – selv om man erkender, at de gældende regler ikke længere kan opretholdes – ikke ser sig i stand til at gennemføre en konsekvent særbeskatning af ægtefæller, således som det er tanken på længere sigt.

Som beskatningen efter forslaget skal gennemføres kan man nok sætte spørgsmålstegn ved, hvori ligestillingen består. Faktisk bliver den påtænkte fordeling af ægtefællernes skat vel kun en slags hjælp til husholdningsregnskabet, hvis man kan tale om hjælp.

Hele problematikken omkring samlevende personer, der lever i ægteskabslignende forhold uden ægteskab, nævnes ikke, skønt der i en meget lang række af disse forhold ikke indgås ægteskab netop på grund af skattemæssige regler. Denne problematik kommer man ikke nærmere ved lovforslaget, hvilket kunne have været ønskeligt.

Under almindelige bemærkninger til lovforslaget anføres en række begrundelser for, hvorfor man ikke kan gå videre. Det er dog et spørgsmål, om man ikke kunne finde al-

ternative løsninger på de nævnte problemer. F.eks. kan man sætte spørgsmålstegn ved, hvorfor gaver mellem ægtefæller skulle indkomstbeskattes hos modtageren, når ægtefællerne dog er arveberettigede efter hinanden. Egentlig ville det vel gavne samfundet, om man gjorde det attraktivt at være gift.

*2. Almindelige bemærkninger nr. 3**Ægteskabslovgivningen*

Afgørende for selvangivelse af formueindtægt eller fradrag for formueudgift skal i almindelighed være ægteskabslovgivningens regler. Det lyder umiddelbart meget ligetil og besnærende. Imidlertid er det sådan, at de færreste ægtefæller under ægteskabets beståen gør sig tanker om ægteskabslovgivningens regler om bodele og konsekvenserne heraf. Oftest er det først en problematik folk stifter bekendtskab med i forbindelse med skilsmisse og da med advokats mellemværende.

Det kan forventes, at ægtefæller ved fremtidig udfyldelse af selvangivelsen, enten i erkendelse af, at det skattemæssigt er komplet underordnet på hvilken selvangivelse formueindtægter, formueudgifter og formue står, eller i den tro, at den med den største arbejdsindkomst har størst fornøjelse af formueudgifter og dertil hørende gæld, at man underkender ægteskabslovgivningens regler om bodele og konsekvenserne heraf.